



Nemzetpolitikai számvetés év elején

2024 január 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nagy kérdésekben rendre beigazolódott a magyar miniszterelnök álláspontjának helyessége.

Egy új esztendő kezdete jó alkalmat ad a nemzetpolitikai mérlegkészítésre és esélylatolgatásra.

A szuverenitásról szólva különösen így áll a helyzet.

S nemcsak a magyar közéletben emlegették sokat a szuverenitást, hanem internacionális fronton is, hogy messzebb ne menjünk, Vlagyimir Putyin legutóbbi nemzetközi sajtótájékoztatóján is részletesen foglalkozott a szuverenitás különböző dimenzióival, azok örömeire, akik felszíniességből vagy ártó szándékból kifolyólag, de ismételtlen egy platformra igyekeznek helyezni a magyar miniszterelnököt az orosz vezetővel.

Mindez nem véletlen.

A szuverenitás az, amit célba vett a globális világhatalmi elit. Amikor Soros György és vele szövetségben (hadd ne mondjam, alárendeltségben) levő brüsszeli hatalmi elit tagjai a nemzetállamok felszámolásáról beszélnek, a nemzetállami szuverenitást és a nemzeti önrendelkezést támadják. Elvégre a népek önrendelkezésének legmagasabb formája az állami szuverenitás kitöltése, nem véletlenül reagál allergiásan a kisantant országok elitje még a belső – értsd az adott államon belüli – önrendelkezés és az abból következő autonómia emlegetésére. Kétféle paranoid félelemből vagy csak egyszer korlátoltságból úgy fogják fel az autonómiát, mint az első lépést az elszakadás felé.

S nézzük akkor először azt, hogy várható-e nemzetpolitikai szempontból kedvező változás az elszakított nemzetrészek ügyében az elkövetkező esztendőben.

Sajnos nemleges a válasz.

A Felvidéken győztes politikai erő, mellyel ápolt jó viszony az állami szuverenitás megőrzésért folytatott európai szintű harcban kiemelt fontosságú a magyar vezetésnek, semmiféle hajlandóságot nem mutat az autonómia intézményesítésére.

A szuverenitásküzdőben sunyin taktikázó román politikum parlamenti élcsapata magyargyűlöli fröcsögések közepette seprerte le a minap az asztalról az Erdélyi Magyar Szövetség elnöke, Zakariás Zoltán által egyéni képviselői törvényjavaslatként benyújtott autonómia-tervezeteket, amelyek egyébként, mint azt a nemzeti-autonomista pártvezető leszögezte, a magyar érdekképviselő lojalitását jelzik, azt üzenik, hogy nem határváltoztatásra törekszik a nemzeti közösség, hanem a jelenlegi állami keretek között keres olyan közjogi megoldást, amely biztosítja fennmaradását. Amit, tegyük hozzá, meg is ígértek bő száz évvel ezelőt Gyulafehérváron a jelenlegi bukaresti hatalmasok elődei.

A délvideki magyarság által elért autonómiaszint szélesedése nem valószínű, igaz, a székelység sem, a kárpátaljai magyarság brutális elnyomatásában sem prognosztizálható változás.

Mielőtt az anyaország helyzetét vennénk górcső alá, térjünk vissza egy gondolat erejéig a szuverenitás és a nemzetpolitika viszonyára. A szuverenitás, az állami külső és belső mozgáster: potencialitás. Lehetőség, amelyet vagy kihasznál a kormányzat, vagy nem, de szuverenitás nélkül nem létezhet hatékony nemzetpolitika.

79 évvel ezelőt, 1945 januárjában adta vissza a lelket a Teremtőnek az egyik legnagyobb hatású, lényeglátó magyar ideológus, az első sorban íróként ismert Szabó Dezsa, akit a magyarság ellenségei kitörölni igyekeztek a köztudatból. Hatalmas életművének vezérgondolata volt, hogy a magyar állam a magyar nemzet első számú érdekérvényesítő eszköze a népek versenyében, és ezt az eszközt kell a tudatos, tervszerű nemzetépítés szolgálatába állítani. A magyar államot kell „magyar történelmi m helyé” tenni.

Pár éve még bátor megállapításnak számított, ma már szinte közkeletű bölcsesség, hogy a nyugati világ politikai küzdelmeiben sokkal fontosabb törésvonal a jobb-bal szembenállásnál a szuverenista–globalista ellentét. Annál is inkább, hogy a jobboldalnak jelentős része ma már globalista csatlós, a következetes szuverenistákat a fősodor által szélsőségességgel vádolt erő között kell keresni.

A magyar politikai térkép rendkívül egyszerű ebből a szempontból. A kormány nemcsak a meglévő szuverenitás védelmére törekszik, hanem tágítani is igyekszik a mozgásteret, míg az ellenzék nyíltan vagy burkoltan, de a megmaradt állami döntéskör nagy részének az Európai Egyesült Államok gigantikus olvasztótégelyében való feloldását képviseli. A Mi Hazánk ebben a kérdésben egyértelműen a kormány támogatójának számít. Tágult-e vagy szűkült a nemzetközi mozgásterünk ez elmúlt időszakban?

Úgy vélem, hogy lassú, de javuló tendenciát azonosíthatunk be, ami nem konjunkturális tényezőknek tulajdonítható, hanem épp ellenkezőleg, a mozgástérnövekedést azok ellenére sikerült kivívnia a magyar miniszterelnöknek. A globalista erők a tudatipartól a gazdasági és politikai nyomásgyakorlásig minden lehetséges eszközt bevetve igyekeznek jármukba kényszeríteni a „renitens”, önazonosságukhoz ragaszkodó nemzeteket. Nyugat-Európa nagy része behódolt (bár vannak reménykeltő jelek is, lásd a holland választásokat), most régióknak, Közép- és Kelet-Európa van soron.

Sikerült megbuktatni a szuverenista lengyel kormányt, és egy áljobboldali, globalista kottából játszó miniszterelnököt katapultáltak az ország élére, amivel Magyarország elvesztette legfontosabb szövetségesét.

Ezzel együtt is növekedett hazánk politikai súlya és így mozgástere is. Ma már a kormánnyal nem különösebben rokonszenvező független elemzők is elismerik, hogy Magyarország nemzetközi tekintélye sokkal nagyobb annál, mint ami területi nagyságából, gazdasági és fegyveres erejéből következnek.

Szerepe van ebben a nemzetelvű, a magyar érdeket követő, a külső elvárásoknak fittyet hányó, önálló külpolitikának, az ellenzék által sokat bírált keleti nyitásnak, annak az alapállásnak, hogy minden fontosabb hatalmi tényezővel kölcsönösen előnyös egyezségeket igyekszik kötni a magyar diplomácia. Nem mellékes a páratlan a belpolitikai teljesítmény sem, az, hogy egymás után négy alkalommal is sikerült szabad, demokratikus, tiszta választások útján alkotmányozó többséghez jutnia a nemzeti konzervatív, szuverenista kormányoldalnak.

Mindezek mellett a tekintélynövekedés abból is származik, hogy az egész nyugati világot foglalkoztató nagy kérdésekben rendre beigazolódott a magyar miniszterelnök kezdeti képviselt álláspontjának helyessége.

A migráció ügyében volt az egyedüli, aki már a kezdet kezdetén világosan kijelölte a helyes utat: nem kell beengedni a határokon átcserélt, asszimilálhatatlan, terrort és bűnözést hozó iszlám áradatot. A segítséget kell odavinni és nem a bajt idehozni. Mindezt átlátni egyszer volt, ezen álláspontnak az árral szemben, következetes képviseléséhez kellett nem kevés bátorság és kitartás. A migránsajnározó fősodornak szükséges volt az október 7-e utáni sokk, az Izrael elleni brutális terrortámadást örömittasan, diadalmámorban ünneplő bevándorlótömegek látványa ahhoz, hogy észrevegye: nem egyszer en kígyót melenget a keblén, hanem megannyi kígyófészket telepített saját házába.

A világnak a woke-terület által meg nem fertőzött, normális része az LMBTQXYZ-ügyben is azt gondolja, amit Orbán nyíltan képvisel, tételesen, hogy az állam ne szóljon bele senki magánéletébe, de korlátozza a gyermekeket célzó deviáns propagandát. Végül, de nem utolsósorban az orosz–ukrán konfliktus ügyében is egyre több fősodratú sajtóorgánium, politikus és elemző ismeri be azt, amit Orbán Viktor már 2022 nyarán megfogalmazott, tételesen, hogy Ukrajna nem nyerheti meg ez a háborút, és a fő cél a mielőbbi fegyverszünet, illetve a béketárgyalások megkezdése.

Eljutottunk oda, hogy egy magyar ellenzéki pártvezető veti fel annak a lehetőségét nem sokkal a 2024-es európai parlamenti választások előtt, hogy az Orbán Viktor által megjelenített politikai platform válhat az európai mainstreammé. Szépen rímel e gondolat a magyar miniszterelnök Svájcban megfogalmazott megállapítására, miszerint Magyarország nem fekete bárány, hanem az első fecske.

Mi mást kívánhat magyarul gondolkodó ember 2024 első napjaiban, mint azt, hogy ez valóban így legyen!

Borítókép: Orbán Viktor miniszterelnök (Fotó: Miniszterelnöki Sajtóiroda/Fischer Zoltán)

Borbély Zsolt Attila

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
